

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เกลนเอฟ, บราวน์ และคนอื่น ๆ . ขรรณีวิทยา - แหล่งแร่ประเทศไทย. พระนคร : กรมโลหกิจ, ๒๔๔๖.

เกษม บุญศรี. ประเพณีทำบุญเนื่องในพระพุทธศาสนา. พระนคร : องค์การค้ำของคุรุสภา, ๒๕๐๔.

คณะกรรมการปรับปรุงบูรณะ โบราณสถาน จังหวัดสุโขทัยและจังหวัดกำแพงเพชร. รายงานการสำรวจและขุดแต่งบูรณะ โบราณวัตถุสถานเมือง เกาสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๑๒. พระนคร : กรมศิลปากร, ๒๕๑๒.

คำบรรยายสัมมนาโบราณคดีสมัยสุโขทัย. พระนคร : กรมศิลปากร, ๒๕๐๗.

คำให้การกรุงเก่า คำให้การขุนหลวงหาวัด และพระราชพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์. พระนคร : โรงพิมพ์เจริญธรรม, ๒๕๑๕.

งานบูรณะโบราณสถานจังหวัดสุโขทัย, พระนคร : ศิวพร, ๒๕๐๗.

จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ คำนำนพระพุทธรูปราช พระพุทธรูปชินศรี และพระศรีศาสดา. พระนคร : โรงพิมพ์อักษรนิติ, ๒๔๔๖.

จันทูรินฤนาถ, พระเจ้ายรมวงศ์เชอกรมพระ. ปทานุกรม บาลี ไทย อังกฤษ สันสกฤตฉบับพระเจ้ายรมวงศ์เชอ กรมพระจันทูรินฤนาถ. พระนคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๑๒.

จุลจอมเกล้า, พระบาทสมเด็จพระ. พระราชพิธีสิบสองเดือน. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน, ๒๕๐๕.

เฉลิม บงบุญเกิด. "สุโขทัยในจดหมายเหตุจีน", วารสารสามทหาร. ๔ (มีนาคม, ๒๕๐๔). ๔๕ - ๕๐.

เหรียญกษาปณ์ในประเทศไทย. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน, ๒๕๑๗.

ชาติภฏกรกถาย. กรุงเทพฯ : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕. เล่ม ๔, หน้า ๕๖๒ - ๕๖๖, "สุสันธิชาตกร," เล่ม ๕, หน้า ๔๓๘ - ๔๔๓, "สังฆพราหมณชาตกร," เล่ม ๕, หน้า ๕๓ - ๖๐, "มหาชนกชาตกร".

เชเคส, ยอรัช. ตำนานอักษรไทย ตำนานพระพิมพ์ การชุกคนที่ฟังก์คึกและความสำคัญต่อ ประวัติศาสตร์สมัยโบราณแห่งประเทศไทย ศิลปไทยสมัยสุโขทัยราชธานีรุ่นแรก ของไทย. พระนคร : องค์การคาศของคุรุสภา, ๒๕๐๓.

ประชุมศิลาจารึกภาคที่ ๒ จารึกทวารวดี ศรีวิชัย ละโว้. พิมพ์ครั้งที่ ๒, พระนคร : ศิวพร, ๒๕๐๔.

คำทรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยา, จารึกกัลยาณี เรื่องพงศาวดาร สมณวงศ์นิกายฝ่ายใต้. พระนคร : โรงพิมพ์โสภณนิพนธ์สมณการ, ๒๕๖๘.

ตำนานคณะสงฆ์. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๘.

ตำนานพระพุทธรูปสำคัญ. พระนคร : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, ๒๕๑๕.

ตำนานพุทธเจดีย์. ชินบุรี : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, ๒๕๑๓.

พงศาวดารสมัยพระราชนัดดลเสนา. พระนคร : โอเคียนส์โตร, ๒๕๐๕.

ประชุมพระนิพนธ์เกี่ยวกับตำนานทางพุทธศาสนา. พระนคร : โรงพิมพ์ รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๑๔.

เรื่องประติฐานพระสังฆสยามวงศ์ในลังกาทวีป. ม.ป.ท., ๒๕๐๓.

ทะเบียนโบราณวัตถุสถานที่ทั่วราชอาณาจักร. พระนคร : กรมศิลปากร, ๒๕๑๔.

ทิพากรวงศ์, เจ้าพระยา. เรื่องพระปฐมเจดีย์. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๔๔.

ชุมนุมกิตติมहासामिना. สหุชมุขสูงคโ. พระนคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๑๕.

บริบาลบุรีภัณฑ์, หลวง (ปาน อินทวงศ์). "ตำนานพระพุทธรูปบาท", ตำนานพระพุทธรูปบาท นिरาศพระบาท และคู่มือวรรณคดีสังเขป สุพระพุทธรูปบาท. พระนคร : โรงพิมพ์ การพิมพ์พาณิชย์, ๒๕๐๓. ๘๑๓ - ๘๒๐.

ประชาภิจักรจักร, พระยา (แหม บุนนาค). พงศาวดารโยนก. พระนคร : ศิลปา- บรรณาการ, ๒๕๐๔.

ประชุมพงศาวดารฉบับหอสมุดแห่งชาติ. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน, ๒๕๐๗. เล่ม

๒.

ประเสริฐ ณ นคร. ผลงานคนควาประวัติศาสตร์ไทย และ เรื่องของเกลือ (ไม่เค็ม).

พระนคร : โรงพิมพ์อักษรสมัย, ๒๕๑๔.

ปรีดิศรัยธรรมชาดา, พระยา และ ญาณวิจิตร, พระ (ยูแปล). คำแปลจามเทวีวงศ์ พงศาว

การเมืองทริภุชชัย. พระนคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนต, ๒๕๑๕.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๘๓. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. พระนคร : ราชบัณฑิตย

สถาน, ๒๕๑๕.

พญาสิทธิ. ไตรภูมิพระร่วง. พิมพ์ครั้งที่ ๒, พระนคร : องค์การค้ำของคุรุสภา, ๒๕๐๖.

พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง. พระนคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๑๕. เล่ม ๗.

พระปัญญาสามิ. ศาสนวงศ์หรือประวัติศาสตร์. แปลโดยศาสตราจารย์ ร.ท.ท. แสง

มนวิฑูร. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

พระพุทธพุกาม และ พระพุทธญาณ. ตำนานมูลศาสนา. เชียงใหม่ : นครพิงค์การพิมพ์,

๒๕๑๓.

พระโศภิตรังสี. ตำนานพระพุทธสิหิงค์. แปลจากภาษาบาลี โดย พระยาปรีดิศรัยธรรมชาดา.

ม.ป.ท., ๒๔๕๖.

พระเมธีขรรค์, สังฆราช. โลกที่ปกสาร. หอสมุดแห่งชาติ. ใบลาน ๑๑ ผูก.

พระศาสนโสภณ. สวคมนตรีแปล. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. เรื่องเที่ยวเมืองพระร่วง. พระนคร :

กิลยาบรรณาการ, ๒๕๐๔.

รวมเรื่องเมืองนครศรีธรรมราช. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน, ๒๕๐๕.

รัตนปัญญาเถร. ชินกาลมาลีปกรณ์. แปลโดย ศาสตราจารย์ ร.ท.ท. แสง มนวิฑูร.

พระนคร : โรงพิมพ์สามมิตร, ๒๕๑๕.

วชิรญาณวโรรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยา. วินัยมูขุ. ๓ เล่ม. พระนคร :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

สำนักนายกรัฐมนตรี. คณะกรรมการจัดพิมพ์เอกสารทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และโบราณคดี

ประชุมพระตำรากรมราชทัณฑ์เพื่อแก้ปณาสัมมัยอุบายภาค ๑. พระนคร : โรงพิมพ์

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, ๒๕๑๐.

..... ประชุมศิลาจารึกภาคที่ ๓. พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี,

๒๕๐๘.

..... ประชุมศิลาจารึกภาคที่ ๔. พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี,

๒๕๑๓.

..... ประชุมศิลาจารึกภาคที่ ๕. พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี,

๒๕๑๕.

ศิริวัฒนอาภาพร, ชุน. เมืองทองหรือสุวรรณภูมิ. พระนคร : ช. ชุมชุมช่าง, ๒๕๑๔.

เสฐียรโกเศศ - นาคะประทีป (พระยาอนุমানราชชน และพระสารประเสริฐ). ลัทธิของ

เพื่อน ม.ป.ท., ๒๔๙๔. เล่ม ๔.

เสถียร โปอินันทะ. ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาฉบับมุขปาฐะ. พระนคร : มหามกุฏ

ราชวิทยาลัย, ๒๕๐๔.

สุภัทรศิษ คีตกุล, หม่อมเจ้า. ศิลป์ในประเทศไทย. พระนคร : กรุงสยามการพิมพ์,

๒๕๑๒.

สุภานิตพระร่วงและนางนพมาศ. พระนคร : โรงพิมพ์สหกรณ์ขายส่งแห่งประเทศไทย,

๒๕๐๕.

อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทย. พระนคร : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๐๖ - ๒๕๐๗. เล่ม ๑.

ภาษาอังกฤษ

Basham, A.L. "Jainism and Buddhism, " Sources of Indian Tradition. ed. Wm. Theodore de Bary. New York : Columbia University Press, 1960.

..... The Wonder That Was India. Calcutta : Fontana Books, 1967.

Coedes, George. The Indianized States of Southeast Asia. Kuala Lumpur : University of Malaya Press, 1968.

- Dawids Rhys, T.W. The Pali Text Society's Pali - English Dictionary.
London : The Pali Text Society, 1972.
- "Gold," Encyclopedia Britannica. Vol. XXI. London : William Benton,
1768.
- Farquhar, J.N. An Outline of the Religious Literature of India.
Delhi : Motilal Barnarsidss, 1967.
- Geiger, Wilhelm. Cūlavamsa. London : The Pali Text Society, 1964.
Pali Literature and Language. Delhi : Munshiram Manoharlal,
1968.
- Hall D.G.E. A History of South - East Asia. New York : St. Martin's
Press, 1966.
- Hardy, A. Speme. Manual of Buddhism. The Chawkhamba Sanskrit Series
Office Varansi, 1967.
- Hardy, Peter. "Islam in Medieval India," Sources of Indian Tradition.
ed. Trodore de Bary. New York : Columbia University Press,
1960.
- I - Ising. A Record of the Buddhist Religion as Practiced in
India and the Malay Archipelago (A.D. 671 - 695). Translated
By J. Takakusu. Delhi : Munshiram Manoharlal, 1968.
- Mahānāma. The Mahāvamsa. ed. Wilhelm Geiger. London : The Pali
Text Society, 1958.
- Malalasekera, S.P. A Dictionary of Pali Proper Names. 2 vols.
London : Luzacand Company L.T.D., 1938.
- Medlteott H.B. and Others, A Manual of the Geology of India and Burma.
Delhi : The Government of India Press, 1950.
- Mookerji, Radhakumud. Asoka. London : Macmillanand Co., 1928.
- The New Century Cyclopedia of Names. ed. Clarence L. Barnhar.
New York : Appleton - Century Crafts, 1954.
- Ratanapañña. Jinakālamāli. London : The Pali Text Society, 1962.
- Scott, J.S., Sir. Burma from the Earliest Burma Times to the Present
Day. London : T. Fisher Unwin L.T.D., 1924.
- Wadia, D.N. Geology of India. London : The Momillon co. of Canada
Limited, Toronto, 1926.
- Wales, H.S. Guartch. "Archaeological Researches on Ancient Indian
Colonization," Journal of the Malayan Research Branch of the
Royal Asiatic Society. Singapore : Printers Limited, 1940.
- William Moniers - Monier Sir. A Sanskrit - English Dictionary.
London : Oxford at the Clarendon Press, 1970.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

หลักฐานเกี่ยวแก่อัฐบรรณานุกรม

จาก คัมภีร์มหานิทเทศ

อถวา กามตณฺหยา อภิกฺขโต ปริยาทินฺนจิตฺโต โภเค ปฺริเยสนฺโต นาวาย มหา
 สมฺมุทํ ปกฺขนฺตติ สิตฺตสฺส ปฺรภุชฺโต อณฺุชฺสสฺส ปฺรภุชฺโต ทํสมกฺสวาตาคปฺตีรีสฺสพฺสมฺมฺมฺสฺสเสหิ
 ริสฺสฺสมา โน ชุปฺปิปาสาย ปิพฺปิมาเน คุมฺพํ คจฺจนฺติ ตกฺโกถํ คจฺจนฺติ ตกฺกสิลํ คจฺจนฺติ
 กาลมฺมุชํ คจฺจนฺติ มรณฺปารํ คจฺจนฺติ เวสฺสุภํ คจฺจนฺติ เวราปถํ คจฺจนฺติ ชวํ คจฺจนฺติ กมฺลํ
 คจฺจนฺติ วงฺกํ คจฺจนฺติ เอฬฺวทฺทนํ คจฺจนฺติ สุวณฺณญฺญํ คจฺจนฺติ ทมฺพปณฺณํ คจฺจนฺติ สุปฺปารํ
 คจฺจนฺติ ภรฺกํ คจฺจนฺติ สฺรทฺชํ คจฺจนฺติ อญฺจเฆกํ คจฺจนฺติ คจฺจนฺติ คจฺจนฺติ ปรมคจฺจนฺติ
 คจฺจนฺติ โยนํ คจฺจนฺติ ปีนํ คจฺจนฺติ อลฺลสฺนทํ คจฺจนฺติ มรฺกนฺตารํ คจฺจนฺติ ชณฺณปถํ คจฺจนฺติ
 อชฺปถํ คจฺจนฺติ เมถฺชปถํ คจฺจนฺติ สงฺกฺปถํ คจฺจนฺติ ฉตฺตปถํ คจฺจนฺติ วสฺสปถํ คจฺจนฺติ
 สกฺกฺปถํ คจฺจนฺติ มฺมุสิกปถํ คจฺจนฺติ ทริปถํ คจฺจนฺติ เวตฺตทวารํ คจฺจนฺติ เอวมฺปิ กิสฺสฺสตี
 ปฺริกิสฺสฺสตี ปฺริกิลิสฺสฺสตี ฯ ปฺริเยสนฺโต น ลกฺติ อลาภมฺมูลกมฺปิ ทฺกฺชโทมนฺสฺสํ ปฺริสฺสเวเทหิ
 กิณฺติ เม โภเค เนว ราชานอ ทเรยฺญํ น อคฺคิ ทฺทฺเหยย น อุกํ วเหยย
 น อปฺปิยา ทายาทา ทเรยฺญนฺติ ตสฺส เอวํ ภกฺชโต โคปฺยโต โภคา วิปฺปลุชฺชนฺติ
 วิปฺปโยคมฺมูลกมฺปิ ทฺกฺชโทมนฺสฺสํ ปฺริสฺสเวเทหิ เอวมฺปิ กิสฺสฺสตี ปฺริกิสฺสฺสตี ปฺริกิลิสฺสฺสตี
 มนฺโหว ปฺริกิสฺสฺสตี ฯ

คำแปล

"อีกอย่างหนึ่ง บุคคลนั้น ถูกกามตัณหาครอบงำแล้วมีจิตอันกามตัณหาตรึงไว้แล้ว
 เมื่อแสวงหาโภคทรัพย์ยอมเดินทางไปสู่มหาสมุทรด้วยเรือ ผ่านนาวาฝ่าร้อน ถูกสัมผัส แห่งเหลือบ

* สยามภฺรฺรฺสฺส เตปิภิกํ สุตฺตปฺตปิภิกเก ชุทฺทกนิกายสฺสม มหานิทเทศ
 (พระนคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๐๐), หน้า ๑๘๘ - ๑๘๙.

ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานเบียดเบียนถูกความหิวกระหาย เบียดเบียนอยู่ ไปคุมพรรฐ
 ไปคักโกลรัฐ ไปคักกสิลรัฐ ไปกาลมุขรัฐ ไปมรณพารรัฐ ไปเวสูงครรัฐ ไปเวราปถรัฐ
 ไปชารัฐ ไปกมลรัฐ ไปวังกรรัฐ ไปเวพวันนรัฐ ไปสุวัณณภูรัฐ ไปสุวัณณภูมิรัฐ ไปคัมพปณิรัฐ
 ไปสุปปารรัฐ ไปภรุกรรัฐ ไปสุรัททรัฐ ไปอังคณกรรัฐ ไปคังคณรัฐ ไปปรมงคลนกรรัฐ ไปโยนรัฐ
 ไปป็นรัฐ ไปอัลลันทรรัฐ ไปมรุกันถารรัฐ

เดินทางที่ต้องไปด้วยเขา เดินทางที่ต้องไปด้วยแกะ เดินทางที่ต้องไปด้วยแพะ
 เดินทางที่ต้องโหนไปด้วยเชือก และหลัก เดินทางที่ต้องโคคลงควยรมหนึ่งแล้วจึงเดินไปได้
 เดินทางที่ต้องไปด้วยพะองไม้ไผ่ เดินทางตามทางบก เดินทางตามทางหนุ เดินทางตามซอก
 ภูเขา เดินทางตามลำธารที่ตองไตไปตามเส้นหวาย จักลำบาก จักเศร้าหมอง มัวหมอง
 แม้อย่างนี้ เมื่อแสวงหาไม่ได้ยอมเสวยทุกข์ และโหมนัส แม้ที่ความไม่ได้เป็นมูล จักลำบาก
 จักเศร้าหมองมัวหมองแม้อย่างนี้ เมื่อแสวงหาได้ ครั้นได้แล้ว ก็เสวยทุกข์และโหมนัส แม้มี
 ความรักษาเป็นมูล ด้วยวิตกอยู่ว่า ด้วยอุบายอะไรหนอ พระราชาจึงจะไม่รีบโภคทรัพย์
 ของเรา พวกโจรจะไม่ลักไป ไฟจะไม่ไหม้ น้ำจะไม่พัดไป พวกทายาทอภีรียจะไม่ชิงเอาไป
 เมื่อรักษาปกครองอย่างนี้ โภคทรัพย์ยอมสลายไป บุคคลนั้นก็เสวยทุกข์ และโหมนัส แม้มี
 ความสลายไปแห่งทรัพย์เป็นมูล^๒

จากมิลินทปัญหา

อิเมหิ โข มหาราช เทรสสุตุงคฺคฺเขหิ ปุพฺเพ อาเสวิเตหิ นิสฺวิเตหิ
 จินฺนุเขหิ ปริจฺจินฺนุเขหิ อุปฺชาริเตหิ ปริปุเรหิ เกวลํ สามัญฺญํ ปฏฺิลกฺกิตฺติ ตฺรสาเชยฺยา
 โทหนฺติ เกวลา สมนฺตา สุชา สมนฺปคฺคฺติโย

ยถา มหาราช สหโน นาวีโก ปญฺญเน สฺสุณฺฐ กตฺสูงฺโก มหาสมุทฺทํ

^๒พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิทเทส,
 เล่มที่ ๒๘ (พระนคร : กรมการศาสนา, ๒๕๑๘), หน้า ๑๖๒ - ๑๖๓.

ปวิสิตฺวา วัณฺโณ กุโณลํ จินฺนํ โสวีนํ สุวณฺณํ อลสฺนํ โกลปฺภณฺนํ สุวณฺณมฺ
 คจฺฉติ อณฺเฏ ปิ ยํ กิณฺณจํ นาวาสนฺจฺฉณํ^๑

คำแปล

ท่านผู้มีปัญญา ย่อมได้สามัญญคุณทั้งสิ้นด้วยคุณสืบสามเหล่านี้ ซึ่งท่านได้เสพมาก
 แล้ว เสพเนื่อง ๆ แล้ว สิ้นสมแล้ว ประพฤติแล้ว ให้บริบูรณ์แล้วในปางก่อนแล้ว สมาบิธิเป็น
 ของนำความสุขมา เป็นของประณีตทั้งสิ้น เป็นเครื่องประกาศแห่งท่านนั้น เปรียบเสมือนนาย
 เรือผู้มีทรัพย์ เสียภาษีที่หาเรือด้วยดีแล้ว เข้าไปสู่เมืองมหาสมุทร ถึงวังคนคร จินนคร
 โสวีรนคร สุวณฺณนคร อลสฺนนคร โกลปฺภณฺนนคร และสุวณฺณมินิกคร แล้วไปสู่ประเทศที่
 เทียวไปด้วยเรือ ประเทศใดประเทศหนึ่งแม่อื่น^๒

จากพงศาวดารมหาวงส์

สทฺธิ อุตฺตรเถเรน โสณฺตุเถโร มหิตฺธิโก
 สุวณฺณมฺ อคฺมา ตสมฺมํ ตฺ สมนฺเย ปน
 ชาเต ชาเต ราชเคเต ทารเก รุทฺทรรกฺขล
 สมฺมุทฺโต นิกฺขมิตฺวา ภกฺขยิตฺวาน คจฺฉติ
 ตสมฺมํ ชนฺเ ราชเคเต ชาโต คจฺฉติ กุมารโก
 เถเร มนุสฺสา ปสฺสูสิตฺวา " รกฺขสฺถานํ สหายกา "
 อิติ จินฺนุติ มาเรตุํ สาธุชา อุปสํกมฺ
 " กิ เอตํ " ติ จ ปุจฺฉิตฺวา เถรา เต เอวํ อานู เต
 สมณฺา มยํ สีลวณฺฺตา น รกฺขสีสหายเก
 รกฺขสี สํ สปริสํ นิกฺขนฺฺตา โหติ สาคฺรา
 ตํ ทิสฺวาน มหาราวํ วิรวีสฺสุ มหัชฺฉนา
 ทิกฺฉณํ รกฺขเส เถโร มาหยิตฺวา ภยานเก
 ตํ รกฺขลํ สปริสํ ปริกฺขมิ สมนฺฺตโต

^๑พระปิฎกจุฬากัณฑ์, มิลินทปัญญา (พระนคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๔๖๖),
 หน้า ๔๖๔.

^๒มิลินทปัญญา ฉบับแปลในมหามกุฏราชวิทยาลัย (พระนคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย,
 ๒๕๑๕), หน้า ๕๔๔.

วิฑิ อิมหิ ลหฺรํ ติ มนฺตุวํ ภีตา ปลายิ สํ
 ตสฺสา เทสฺสสา อารญฺชิ ฐเปทฺวาน สมฺนตโต
 ตสฺสมิ สฺมาคเม เถโร พรหมฺชาลํ อเทสฺยิ
 สรณฺเตสุ จ สีโลสุ อญฺญสุ พทฺโว ชนา
 สฺนุริยา ตุ สหสฺสํ ฌมฺมาภิสฺมโย อหุ
 อพฺพชฺฌานิ สหสฺสานิ ปพฺพชฺุ กุลทารกา
 ปพฺพาชฺุ ทิยชฺฌํ ตุ สหสฺสํ กุลชิตโร
 ตโต ปภฺวติ สํชาเต ราชเคเห กุมารเก
 ตคฺคถ กรีสุ ราชานो โสณฺตุตฺรสนามเก

คำแปล

และพระโสณะเถรอันมีมหิทธิฤทธิ์ไปสู่สุวรรณภูมิ กับด้วยพระอุตฺตรเถรในการ
 เมื่อก่อน แต่พระมหาเถรยังมีไปสู่สุวรรณภูมินั้น ด้เสื่อน้ำย้อมมากินทารกทั้งหลายอันเกิด
 ในเรือนหลวงนั้นเนื่อง ๆ เมื่อครั้งพระโสณะเถรไปสู่สุวรรณภูมิ พอทารกไปเกิดในราช
 เรือนหลวง ชนทั้งหลายเห็นพระมหาเถรก็คิดว่า เป็นสหายกับด้เสื่อน้ำ มีใครจักพระสงฆ์
 ก็จับซึ่งศาสดาราวุชเข้าไปใกล้จะฆ่า พระมหาเถร ๆ เห็นชนถืออาวุธก็ถามว่า ท่านถือ
 อาวุธมาจะทำประการใดหรือ ชนทั้งหลายก็บอกว่า ด้เสื่อน้ำทั้งหลายมากินทารกอัน
 เกิดในราชเคหะสถานเป็นอันมาก และท่านนี้เป็นสหายกับด้เสื่อน้ำเราจึงมาฆ่าท่าน
 พระมหาเถรจึงบอกว่าเราเป็นสมณกอบด้วยศีลสารวมรักษา มีใจชาติว่ามีสภาวะเป็นกุศล
 จะได้เป็นสหายกับด้เสื่อน้ำหาไม่ได้ ในขณะที่เมื่อพระมหาเถรบอกความนั้น อันว่าด้เสื่อน้ำ
 นั้นก็ออกจากสาครเร็วมาด้วยบริษัทธิคิดว่ากูจะเคี้ยวกินซึ่งทารก มหาชนทั้งหลายเห็นก็ร้อง
 ด้วยเสียงเป็นอันดังว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ด้เสื่อน้ำมาเพื่อจะกินทารกแล้วมหาเถร

กัณณมิตเป็นผีเสื้อน้ำทั้งหลายสองเท่าคู่สฟิงกล้วนก็ ล้อมผีเสื้อน้ำกับบริวารเห็นหมู่ผีเสื้อน้ำ
อันมาก ก็สยงตกใจปลาขึ้นไปสูทิศต่าง ๆ ควดยคิดว่าสถานที่นี้มีผีเสื้อน้ำทั้งหลายเหล่านี้ได้
เป็นแดนของเขาแล้ว พระมหาเถรเจ้าก็ตั้งรักษาซึ่งประเทศนั้นโดยรอบคอบแล้ว ท่านก็
เทศนาพรหมชาลสูตรในที่ประชุมชนทั้งหลาย ๆ ตั้งอยู่ในพระไตรสรณะคมณแลคือเป็นอันมาก
แต่สัตว์โคมรรคแลคนหกหมื่นกุลทหารกสามพันหารอยบวชในวรพุทธศาสนา กุลทหารกได้บวช
นั้นพันหารอย จำเคิมแต่นั้นกุลทหารกอันเกิดในราชเคหะสถานทาวพระยาทั้งหลายให้นาม
ชื่อว่า โสณตระกูลมาร เสมอควายนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าทั้งสองพระองค์นี้^๒

จากจารึกกัลยาณี

โสณเถร ปน อคุตรเถรณจ สุวณณภูมิภนฺตํ สํชาตรามณฺญเทเส สาสนํ
ปฏิกุราเปตุ เปเสนิ ฯ

ตถา สุวณณภูมิภนฺตเร สิริมาโสโก นาม ราชา รัชชํ กาเรสิ ฯ

ตสฺส ราชฐานนคฺรํ เกลาสภปพฺตเจตฺยสฺส ปจฺฉิมานุทิสายํ โทติ ฯ

ตสฺส ตุ นคฺรสฺส ปาจิณฺุพทฺธภาโค ปพฺพตมฺุทฺธนี โทติ ฯ

ปจฺฉิมุพทฺธภาโค สเม ภูมิภาเค โทติ ฯ

ตํ ปน นคฺรํ โคทมฺนุสฺสขรานิ วิย มตฺติกขรานิ พฺหุลทาย โคทมฺตฺติกนคฺรนฺติ

ยวชฺชชคฺนา โวหรนฺติ ฯ

ตสฺส ปน นคฺรสฺส สมฺมุทโทปกณฺฐฐฺรา สมฺมุทวาสิ รัชชสิ รัชฺชโย เคเห
อนุวิชาตํ ทารกํ สคฺตํ คเชทฺวา ขาทติ ฯ ตสฺมี จ เถราคมนสฺมาเย รัชคฺติยํ
รัชฺชโย อคฺคฺมเทสิ เอกํ ทารกํ วิชายี ฯ สวปี รัชชสิ รัชฺชโย เคเห ทารกสฺส
นิพฺพตฺตภาวํ ญฺตฺวา ตํ ขาทิตฺตฺกามา ปญฺจสฺสทปริวารวา นคฺราริณฺุชชี อากจฺจติ ฯ

^๒หนังสือมหาวงส์ พงศาวดารลังกาทวีป เล่ม ๑ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทย,

อนุสุสา ทํ ทิสฺวา ภิกฺขุสํสํ วิรวณฺติ ฯ

ตทา เทว เถรา อติวีย ภยเนเก รกฺขสํสํสทฺธิเร เอกสํสทฺธิธาณฺต
สํสกาเย ทิสฺวา ตโต รกฺขสํสคโต ทิกฺขุเม อตฺตภาเว มาเปตฺวา อญฺญนฺตฺวา
รฺฐาเปตฺุ ฯ อถ เต ปัสจา เถรมาปีเต ทิกฺขุเม อตฺตภาเว ทิสฺวา มยํปีทานิ
อิมสํ ภกฺขา ภวสุสํมาติ ภิกฺขา สมฺพุทฺทาภินฺชา ชาวีสุ ฯ เถรา ปน เตสํ
อนาคมนตฺถาย ทีปสุส สมฺนตฺวา อารกฺขํ สํวิทฺตฺวา ตทา สมนฺปีตํ
มนฺสุสํนํ พฺรหฺมชาลสุตฺตํ ชมฺมาภิสฺมโย อโหสิ ฯ อพฺพชฺชณํ มนฺสุสํนํ
พฺรหฺมชาลสุตฺตํ ทิพฺพชฺชณํ จ อิกฺขุสํสทฺสํนํ ปพฺพชฺชํ ฯ อวเสสา ปน มนฺสุสา
สฺราณฺสุ จ สํเลสุ จ ปตฺธิ ชหํสุ ฯ เอวํ สมนฺา สมฺพุทฺทสุส ปรีนํพุทฺทาพโต
ทวํนํ วสุสสํนํ อปรํ ฌนฺตี สติเม วสุเส วิทิวฺตฺเต อิมํสูมํ รามณฺญเทเส
เทว เถรา สาสนํ ปตฺธิรฺฐาเปตฺสูนฺติ ทนฺนรพฺพิ ฯ

คำแปล

- ส่วนว่า พระโสภณเถระ กับพระอุคฺตรเถระไปอยู่ในรามัญประเทศ ที่เรียกว่า
แคว้นสุวรรณภูมิ เพื่อจะให้พระภิกษุฐานพระพุทฺธศาสนาไว้ในรามัญประเทศ

ในกาลครั้งนั้น บรมกษัตริราชิราชทรงพระนามว่า พระเจ้าสิริมาโคศ ใต้เสวย
ราชสมบัติเป็นใหญ่ในแคว้นสุวรรณภูมิก็พระนครซึ่งเป็นพระราชฐานที่อยู่ของพระเจ้าสิริ
มาโคศนั้น มีอยู่ในทิศน้อยข้างปัจฉิมทิศแห่งเกลาสถะบรรพตเจดีย์ ก็ประเทศเป็นส่วนกิ่งหน้า
ข้างฝ่ายปัจฉิมทิศแห่งพระนครนั้นเมื่ออยู่ในยอดบรรพต ประเทศเป็นส่วนกิ่งหนึ่งข้างฝ่ายปัจฉิม
ทิศมีอยู่ในภูมิภาคอันราบเสมอเหล่านีกรชนทั้งหลาย ร้องเรียกพระนครนั้นว่า โคพมัตติกะ
นคร ทรายเทาดังทุกวันนี้ เพราะว่าเรือนของชนชาวพระนครนั้น ฉาบทาด้วยดินเหนียว
โดยมาก ประหนึ่งว่าเรือนของมนุษย์ชาวโคพชนบท

๑ จารึกกัลยาณี เรื่องพงศาวดารสมณวงศ์นิกายฝ่ายใต้ (พระนคร : โรงพิมพ์
ศรีโสภณพิพรรฒธนากร, ๒๔๕๔), หน้า ๑๐.

ก็ชัยภูมิที่แห่งพระนครนั้นตั้งอยู่ใกล้มหาสมุทร ยังมีผีเสื้อสมุทรคนหนึ่งซึ่งสถิตอยู่ในมหาสมุทรนั้น ขึ้นมาจับทารกที่คลอดในพระราชฐานกินเสียเนือง ๆ ก็ในสมัยเมื่อพระเจระทั้ง ๒ มาถึงนั้น พอพระอัศวมเหสีของพระเจ้าสิริมาโศกประสูติพระราชโอรสองค์หนึ่งในราตรีนั้น แม่นางผีเสื้อสมุทรนั้น รู้ว่าพระราชโอรสประสูติแล้วมีความปรารถนาเพื่อจะกินพระราชโอรสนั้น จึงพบบริวารประมาณ ๕๐๐ ขายนามาสู่พระนคร ฝ่ายเหล่ามุนยนิกรทั้งหลาย ครั้นแลเห็นผีเสื้อสมุทรเหล่านั้นก็มีความหวาดเสียวสอุงตกใจกลัว ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง แข็งแซ่ไปทั่วพระนคร

ในกาลนั้น พระเจระทั้ง ๒ องค์ และเห็นพวกผีเสื้อสมุทรทั้งหลายมีสรีรกายคล้ายกับราชสีห์มีศีรษะเดียว แต่กายนั้นเป็น ๒ ภาคเหมือนราชสีห์ เป็นที่น่ากลัวยิ่งนัก พระผู้เป็นเจ้าทั้ง ๒ จึงนึกนึกเป็นรูปอัตถกายทั้งหลาย ให้มากกว่าพวกผีเสื้อสมุทรสองเท่า เขาติดตามสกัดกันหน้าไวทันพวกผีเสื้อสมุทร ภูตผีปีศาจ ทั้งหลายเหล่านั้น ครั้นแลเห็นอัตถกายรูปที่พระเจระทั้ง ๒ นึกนึก มากกว่าพวกตน ๒ เท่าดังนั้น จึงพากันรำพึงคิดว่า แม้พวกเราทั้งหลายก็คงเป็นรักษาของพวกเหล่านั้นคินนี้ เมื่อรำพึงเห็นภัยดังนี้แล้ว ต่างคนต่างก็กลัวพากันขานขานแล้วหนีกลับไปยังมหาสมุทรทั้งสิ้น

ฝ่ายพระเจระทั้ง ๒ จึงจัดการป้องกัน รักษาการนั้นโดยรอบ เพื่อจะมีให้พวกผีเสื้อเหล่านั้นกลับเข้ามาได้อีก แล้วจึงแสดงซึ่งพรหมชาลสูตรแก่เหล่านิกรมุนยทั้งหลายที่มาประชุมพร้อมกันในกาลนั้น ในกาลเมื่อจบพระธรรมเทศนาดลงแล้ว ธรรมาภิสมัยคือ ความตรัสรู้พระจตุราริยสัจ ก็มีปรากฏแก่มุนยนิกรทั้งหลายประมาณ ๖๐ พัน และบุรุษ ๓๕๐๐ สตรี ๑๕๐๐ มีศรัทธาพากันออกบวชในพระพุทธศาสนา ส่วนวามนุษย์ทั้งหลายที่เหลือจากบวชนั้น ก็ตั้งอยู่ในพระไตรสรณคมณและศีลทุกคน ๆ

อนึ่ง บัณฑิตชาติผู้มีปรีชา พึงเห็น พึงรู้เถิดว่า นิมิจำเดิมแต่กาลที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานแล้ว เมื่อพระพุทธศาสนาล่วงแล้วไป ๒๓๖ พระวัสสา พระเจระทั้ง ๒ ไค้ประคินฐานพระพุทธศาสนา ไว้ในรามัญประเทศ ด้วยประการฉะนี้

จากศาสนวงศ์

เตสุ ปน นวสุ ฐาเนสุ สุวณฺณภูมิ นาม อธิญา สุขุมนนครเมวฯ กสุมา
ปเนติ วิญญายตีติ

มคคานุमानโต ฐานานุमानโต วาฯ กถํ มคคานุमानโตฯ

อิโต กิร สุวณฺณภูมิ สตุตมตฺตานิ โยชนสตานิ โทหนฺติฯ เอเกน วาเทน
คจฺจนฺตํ นาวา สตุตทาณํ - เป็นที่สมาวภูมิจนปฏิฐเนเนว คตาคิ อฏฺฐกถายํ วุคฺเตน
สีหฺทีปํโต สุวณฺณภูมิ คตมคฺคปมาเณ สุขุมนปรโต สีหฺทีปํ คตมคฺคปมาณํ สเมติฯ
สุขุมนปรโต กิร ติ สีหฺทีปํ สตุตมตฺตานิ โยชนสตานิ โทหนฺติฯ - อุตฺตวายุ
อาคมณกาเล คจฺจนฺตํ วายุนาวา สตุตฺติ อโหฺรตฺเตหิ สมฺปาปฺพาคิ ฯ เอวํ
มคคานุमानโต วิญญายตีติฯ

กถํ ฐานานุमानโต ? สุวณฺณภูมิ กิร มหาสมุทฺทสมิเป ติฏฺฐติ ฯ
นानาเวรชฺชธานํ ปิ วานิชานํ อุปสํหมนฺฏฐานภูตํ มหาคตฺถํ ฑีติ ฯ เตเนว
มหาชนกกุมาราทโย จมฺปानครา ฑีโต สโิจหารกถาย นาวาย สุวณฺณภูมิ
อาคจฺจนฺตํ สุขุมนปรเมปํ อฏฺฐ. มหาสมุทฺทสมิเปเยว ติฏฺฐติ ฯ เอวํ
ฐานานุमानโต วิญญายตีติ ฯ

อปเร ปน สุวณฺณภูมิ นาม ทริภุชฺชยภฺภูตํ เยวาทิวหนฺติ คตฺถ
สุวณฺณสุตฺต พาทฺตฺต คตาคิ วหนฺติ ฯ อญฺเญ ปน สियามภฺภูตํ เยวาทิ วหนฺติ ฯ
คํ สพฺพํ วิมลิตฺตพฺพํ ฯ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คำแปล

บรรคาสถานที่ทั้ง ๕ แห่งนั้น แคว้นสุวรรณภูมิปัจจุบันนี้ คือ สุพรรณนคร
(เมืองสะเทิม) นั้นเอง ถ้าจะถามว่า รู้ได้อย่างไรว่าแคว้นสุวรรณภูมิ คือ สุพรรณนคร

๕ พระปัญญาสามี, ศาสนวงศ์หรือประวัติศาตร์, แปลโดย ศาสตราจารย์ ร.ค.ท.
แสง มนวิฑูร (พระนคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๑๒.

ตอบว่า รู้ได้โดยอนุমানทาง และโดยอนุমানสถานที่อนุমানทางอย่างไร

อนุমানทาง คือ จากเกาะสีหังไปถึงสุวรรณภูมิมีระยะเดินทางเท่ากันกับจากเมืองสุวรรณถึงเกาะสีหัง ตรงกับพระอรธการยกกล่าวไว้ในอรธการว่า "จากนี้ (เกาะสีหัง) ถึงสุวรรณภูมิ ประมาณ ๗๐๐ โยชน์ เรือใบใช้ลมอย่างเคี้ยวแล่น ๗ วัน ๗ คืน ถึง มีอยู่คราวหนึ่ง ปลาโลมาหมุนเรือ ๗ วัน ถึงเหมือนกัน" ดังนั้นยว่า จากเมืองสุวรรณถึงเกาะสีหังประมาณ ๗๐๐ โยชน์ เรือใบเวลาแล่นมาถูกลมตรง (แล่นตามลม) ๗ วัน ๗ คืนถึง นี่คือ รู้ได้โดยอนุমানทาง

อนุমানสถานที่อย่างไร

อนุমানสถานที่คือ กล่าวกันว่า สุวรรณภูมิตั้งอยู่ใกล้มหาสมุทรเป็นเมืองท่าใหญ่ พวกพ่อค้าชาวต่างประเทศมารวมกันที่นั่น เพราะฉะนั้น เด็กผู้ใหญ่ลงเรือสินค้าจากนครจัมปา เป็นต้น มายังสุวรรณภูมิ ปัจจุบันก็ตั้งอยู่ใกล้มหาสมุทร นี่ก็อยู่ได้โดยอนุমানสถานที่

แต่มีผู้กล่าวว่า สุวรรณภูมิคือ แคว้นทริภุชชัย เขาบอกว่าที่นั่นมีทองคำมาก แต่ยังมีอาจารย์อื่นกล่าวว่า สุวรรณภูมิคือรัฐสยามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ควรพิจารณา^{๑๐}

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๕ - ๑๖.

ภาคผนวก ข

ศิลาจารึกของพุทธศาสนาฝ่ายมหายานที่เก่าที่สุดในดินแดนแหลมทอง พบที่ไทรบุรี
ประมาณว่าจารึกในพุทธศตวรรษที่ ๑๑ เป็นภาษาสันสกฤต

คำจารึก

- คำที่ ๑ พลานี ทศ จตุวาริ ไวศรทฺยานิ ยานิ จ
อนฺตาทศ จ พุทธานำ ชฺรุมมา อาเวณีกา ทิเย
คำที่ ๒ เย ปุริศฺติยสมฺตฺปนฺนา น เต เกจฺติ สุวภาวตะ
เย สุวภาวานุ น วิทฺยนฺเต กตฺษามุ สภาวะ กฺวจิตฺ
คำที่ ๓ ชานีเต ย อิมำ โกฏฺ อโฏฏี ชคฺคฺตฺส สมํ
ตสย โกฏฺ คตํ ชฺญานมฺ สรววฺชฺรเมษุ วรฺตฺเต ๑๑

คำแปล

- คำที่ ๑ ก็แล กำลังทั้งหลายสืบเหล่าใด ความชำนาญยิ่งสี่อย่าง
เหล่าใด และธรรมอันเป็นเอกเทศ (อิสระ) สืบแปล
อย่างของพระพุทธเจ้า (มีอยู่)
คำที่ ๒ ธรรมเหล่าใดซึ่งเกิดจากภาวะร่วมกันย่อมมีภาวะที่เป็น
จริงในทุกกรณี (ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม) หาได้มีปรากฏ
ไม่ว่า ธรรมเหล่าใดซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่มีภาวะที่เป็นจริง
คำที่ ๓ ผู้ใคร่ (ความจริง) อันสูงสุดของโลกเท่ากับไม่มี
ที่สิ้นสุดของโลก ความทุกข์ของเขาซึ่งบรรลุดุจสุดยอกเขน
นั้นแล้ว ย่อมแผ่ขยายไปเห็นอธรรมทั้งปวง

๑๑ H.G. Guaritch Wales, " Archaeological Researches on
Ancient Indian Colonization, " Journal of the Malayan Research
Branch of the Royal Asiatic Society (Singapore : Printers Limited,
1940). VXVIII, p.8.

ภาคผนวก ค.

คัมภีร์ โลกที่ปกสาร จารอยู่ในใบลาน ๑๑ ผูก ตัวอักษรขอมเก็บไว้ที่แผ่นแก้ว
เขียนและจารึก หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ตอนท้ายของ
ผูกที่ ๑๑ พระเมฆาภรเถระผู้รจนาได้กล่าวประวัติของท่านว่า เป็นพระสมณชาวลังกา
และเป็นครูของพระมหาธรรมราชาลิไท ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและน่าสนใจมาก
เนื่องจากคัมภีร์โลกที่ปกสารยังมีได้จัดพิมพ์เผยแพร่ ผู้เขียนจึงได้คัดลอกนำมาเสนอ
เฉพาะข้อความที่เกี่ยวข้องกับผู้รจนาพร้อมทั้ง คำแปลเป็นภาษาไทยซึ่งกรมศิลปากรได้ให้
นาวาอากาศเอก แยม ประพัฒน์ทอง แปลไว้ เพื่อเตรียมจัดพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

สิริรัตนปฐกนิทานมุตตมนคร เสตกฤษราชิปติภูตสุส มหารณโญ มาตุภูตยา
สุสทชาย มหาเทเวีย การิเต คิปุญฺฉลาหิเต โสณมยมหาวิหาเร วสนุเตน
สีลาจาราหิสมปนุเนน คิปุญฺฉปริยคุติฐเนน สทฐาพุทธิวิริยปฏิมณฺเฑเทน สีหฬิเป
อรณฺญวาสินี สตุตมหาเถรานิ วิสาสุงการภูเตน เมธุงกรมหาเถร ชยมฺยภิเตน
สงฺฆรณฺญา กโตยํ โลกปฐที่ปกาสโรติ ฯ

อนเนน ปุญฺญเนน สุสมฺมุตฺเตนหิ
สยมฺมุตฺติ ยาว น ปาปุณฺเณ วร
นิรุตฺติ โลกทิตฺตส การโต
ภเว ภเวยฺมํ สุสีเลหิ ปุโรโก ฯ
อนุตฺตรายํ วินา สาโร ยถา นิฐูํ อูปาคโต ฯ
ตถา นิฐูํ สุสงฺกปฺปา สตุตฺตานํ ชมฺมนํสุ สีตา ฯ
สพฺพญฺญกฺกญฺยานสุส ปจฺจโย ไหตุ ฯ สีวตฺถุํ ฯ โลกปฐที่ปกสารํ ปกรณํ
มหาสงฺฆราเชน ลิตฺยราชสุส ครุณา รจิตฺติ สมตฺตํ ฯ ฉินฺหฺพานํ ปรมํ สุขํ ฯ
โลกที่ปกปริปุณฺญา นิฐูริตา ฯ

คำแปล

พระคัมภีร์โลกที่ปกสารนี้ พระสังฆราชมีพระนามตามที่แต่งตั้งว่า เมธังกรมหา
 เถรผู้เป็นอสังการแห่งเชื้อสายของพระมหาเถระ ๘ องค์ ซึ่งเป็นฝ่ายอรัญญวาสี ในทวีป
 สิงห์ ผู้ประทับด้วยศรัทธา พุทธิ และ วิริยะ ทรงพระปริยัติธรรม คือ พระไตรปิฎกสมบูรณ์
 ด้วยสมณคุณมีศีลและอาจารย์ เป็นต้น ผู้อยู่ ณ มหาวิหารอันวิจิตร ด้วยทองมุงด้วยแผ่นดีบุก
 ซึ่งพระมหาเทวีผู้ทรงพระศรัทธา เป็นพระราชมารดาของพระเจ้าช้างเผือกมหาราชในพระ
 บวรอันอุดม ชื่อ สิริรัตนบุรีทรงสร้าง รจนาวัว

ด้วยบุญที่สร้างสมไว้แล้วนี้ ข้าพเจ้ายังไม่บรรลุนิพพานเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 ประเสริฐตราม ขอข้าพเจ้าพึงเป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่อุญชโลภโลกเรื่อย ๆ ไป พึง
 เป็นผู้บริบูรณ์ด้วยศีลอันดีทุกภพเทอญ.

พระคัมภีร์อันเป็นศุภะถึงความสำเร็จปราศจากอันตรายนั้นใด ขอความคำริ
 อันชอบอาศัยธรรมของสัตว์ทั้งหลายจงถึงความสำเร็จจันนั้นเกิด

ขอการรจนาพระคัมภีร์นี้จงเป็นปัจจัยแห่งพระสัมพันธคุณญาณเทอญ

เรื่องพระนิพพานจบ

ปกสารโลกที่ปกสาร พระมหาสังฆราชเป็นพระครูของพระเจ้าลิตย์รจนาวัว

จบแล้ว พระนิพพานเป็นบรมสุข

พระคัมภีร์โลกที่ปกสารบริบูรณ์จบแล้ว

จาก สหุขมมสังคโ

๑. จบุโทว สาสนากาเส	โย วิโรจติ สีหเส
โพเชนุโต ฉฺชาณรสีหิ	ลุงกาวาสิชนมฺพฺเช
๒. ขมฺมกิตฺตุยาภิชาโนว	สีลาจารคฺคฺคากร
ปากโฏ สีหเส ทีเป	คคเน วีย จบุทิมมา
๓. ปิฎฺเฏสุ จ สพฺพคฺค	สพฺพสคฺคาทีเกสุ จ
ปารปฺปคฺคโต มหาปญฺโญ	ลุงกาทีปฺปสทาโก
๔. คสฺส สีสุโส ขมฺมกิตฺติ-	มหาสามีติ วิสุสุโต
ลุงกาคมนนุสฺสาโ	ปตฺวา ลุงกั มโนรม
๕. คคฺค ปุญฺญํ พุํ กตฺวา	ลพฺพชดรูปสมฺปที
ปฺนาคโต สกั เทส	สมฺปคฺคโต โยทฺยํ ปุริ
๖. ปรมราชาภิชาเนน	มหาราชเนน การิเต
ลุงการามมหาวาเส	วสตา สนฺตวคฺคตินา
๗. ขมฺมกิตฺตุโยรฺสามินา	ชิมตา รจิตฺ อิท
สพฺพขมฺมสังคฺหิ นาม	สพฺพโส ปรีนิจฺจิต

คำแปล

พระเถระองค์ใดข่มรุ่งเรืองในอากาศ คือ พระศาสนา เพียงคังควงจันทร์ใน
ทวีปสิงหน ยังกลุ่มชนชาวลังกาเพียงคังคอกบัวให้แย้มบานด้วยรัศมีคือความรู้

พระเถระองค์ใด มีชื่อว่า พระธรรมกิตติ เป็นขอเกิดแห่งศีลและอาจารย์คุณ
ปรากฏในทวีปสิงหน รวากับดวงจันทร์ปรากฏในท้องฟ้า

มีปัญญามาก ถึงฝั่งในพระปฏิภนทั้งหลาย และในคัมภีร์ทั้งปวง มีคัมภีร์สัตตศาสตร์
เป็นต้น เป็นที่คังคแห่งความเลื่อมใสของชาวทวีปลังกา

ศิษย์ของพระเถระองค์นั้น ปรากฏชื่อว่า พระธรรมกิตติมหาสามี มีอุคสาทในการ
มาสู่ทวีปลังกา ถึงประเทศลังกาอันยังใจให้รื่นรมย์แล้ว

กระทำบุญในประเทศลังกานั้นเป็นอันมาก ได้การอุปสมบทเป็นพระเถระแล้ว
กลับมาประเทศของตน ถึงเมือง โยทฺย

ปกครองชื่อว่า สัทธัมมสังคหะ อันพระธรรมกิตติเถระผู้มีปรีชา มีความประพฤติ
เรียบร้อย อยู่ในอาวาสใหญ่ชื่อสังการาม อันพระมหाराช ทรงพระนามว่า บรมราชา
ไปรคธาให้สร้างไว้แล้ว รจนมาแล้ว จบแล้วโดยประการทั้งปวง

ภาคผนวก ง.

บทสวดรัตนสูตร และอาฏานาฏิยสูตร

เริ่มรัตนสูตร

ปณิธานโต ปฐวาย
 ตถาคตสฺส ทส ปารมีโย
 ทส อูปารมีโย
 ทส ปรมคฺคูปารมีโย
 ปญฺจ มหาปริจฺจาเค
 คีสุโส จริยา
 ปจฺฉิมพฺภเว คพฺภาวกฺกนฺตี
 ชาติ อภินิภฺขมนํ ปธานจริยํ
 โภชิปลฺลงฺเก มारวิชัยํ
 สพฺพญฺญตฺตฺยานปฺปฐิเวรํ
 นว โลกุตฺตรชฺรมเมติ
 สพฺเพปิเม พุทฺธคฺเณ
 อาวชฺชิตฺวา เวสาลิยา
 คีสุ ปาการนฺตเรสุ
 ติยามรคฺคี ปริตฺตํ กโรนฺุโต
 อายสฺมา อานนฺทคฺเตโร วีย
 การุญฺญจิตฺตํ อปฺนฺุเปตฺวา
 โภกฺสิทสทสฺเสสุ
 จกฺกฺวาเพสุ เทวตา

เราทั้งหลาย จงตั้งจิตอันประกอบ
 ไปด้วยความกรุณาในสัตว์ทั้งหลาย
 คึงพระอานนทเถระผู้มีอายุ นี้
 ถึงพระพุทธคุณทั้งหลายแมทั้งปาง
 ของพระตถาคตเจ้า จำเคิมแต่
 ปรรารถนาพุทธภูมิมา คือ บารมี ๑๐
 อูปบารมี ๑๐ ปรมคคบารมี ๑๐
 มหาบริจาค ๕ จริยา ๓ เสคิจลงสู
 คัพโภทร ในภพมิในที่สุด ประสูติ
 เสคิจออกอภิเนษกรรมณ บำเพ็ญ
 ทุกรกิริยา ชนะมาร ตรีสรุพระ
 สัพพัญญตฺตฺยาน ณ โภชิปลคคัง
 นวโลกุตฺตรชฺรม ๘ คั้งนี้ แลว
 กระทำปริตร ทลออกตราตรีทัง ๓
 ยาม ในภายในกำแพง ๓ ชั้น
 ในเมืองเวลาคี
 เทวตาทังหลายในแสนโกฏิจักร-
 วาพ

ขสสถานปฏิบัติคุณเหนือ

ขญจ เวสาลีขมปุเร

โรคามนุสสุทพุทธิ

สมภูตุนุติวิชมภูย

ชิปมุนุตราชาเปสี

ปริตุนุตมภูณาม เห.

ยอมรับเอาแม่ซึ่งอาชญาแห่งพระ

ปริตรอันใด

อนึ่ง พระปริตรอันใด ยิ่งภัย ๓

ประการอันเกิดจากโรค อมนุษย์

และชาวแพงในเมืองเวสาลี

ให้อันตราชานไปโดยเร็วพลัน

เราทั้งหลาย จงสวดปริตรอันนั้น

เทอญ.

รัตนสูตร

ยานีช ภูตานี สภาคทานิ

ภุมมานิ วา ยานิว อนุตลิกุเช

สพเพว ภูตา สุมนา ภาวนตุ

อโถปี สกุกจจ สุนนตุ ภาสีติ

หนุกุตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุม

กันแล้วในนครนี้ก็ดี เหล่าใด

ประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี

ขอหนุกุตทั้งปวงจงเป็นผู้ตั้งใจ

และจงฟังภาสิตโดยเคารพ...

ศูนย์วิทยธรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ยมพุทฺธเสฏโฐ

ปริวณฺณยี สุจี

สมาธิมานนุตริกญฺญมาหุ

สมาธินา เตน สโม น วิชฺชติ

พระพุทฺธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรง

สรรเสริญแล้ว ซึ่งสมาธิอันใดว่า

เป็นธรรมอันสะอาด

บัณฑิตทั้งหลาย กล่าวซึ่งสมาธิอันใด

ว่าไหลโดยลำดับ

สมาธิอื่น เสมอด้วยสมาธินั้นยอมไม่มี

อิหฺมฺปิ อิมฺเม รตนํ ปณีตํ

แม่ฉันนี่ เป็นรัตนะอันประณีต

ในพระธรรม...

เอเตสุ ทินฺนานิ มหฺนฺลลานิ

ทานทั้งหลาย อันบุคคลถวาย

ในทานเหล่านั้น ย่อมมีผลมาก

อิหฺมฺปิ สงฺฆเ รตนํ ปณีตํ

แม่ฉันนี่ เป็นรัตนะอันประณีต

ในพระสงฆ์

ยงฺกิญฺจิ วิตุตฺ อธิ วา หุํ วา

ทรัพย์เครื่องปลื้มใจ อันใดอัน

หนึ่ง ในโลกนี้หรือโลกอื่น

สกุเตสุ วา ยํ รตนํ ปณีตํ

หรือรัตนะอันใด อันประณีตใน

สวรรค์

น โน สมํ อตุถิ ตถาคเตน

รัตนะอันนั้นเสมอด้วยพระตถาคต

เจ้าไม่มีเลย

อิหฺมฺปิ พุทฺเ รตนํ ปณีตํ

แม่ฉันนี่ เป็นรัตนะอันประณีตใน

พระพุทธเจ้า

เอเตน สจฺเจน สุวตุถิ โทสุ

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

ขยํ วิรํคํ อมตํ ปณีตํ

พระศากยมุนีเจ้า มีพระหฤทัย

ยหฺชฺชคฺคา สกฺขมฺปิ สมหิโต

ดำรงมั่น ไฉนบรรลุนิพพานอันเป็น

ที่สิ้นกิเลส เป็นที่สิ้นราคา เป็น

อมฤตธรรมอันประณีต...

ยานีธ ภูทานิ สماعيل
ภูมานิ วา ยานิว อนุตลิกเช

ตถาคคิ เทวมนุสสุปฏิตัง
พุทฺธัง นมสสาม สุวตฺถิ โทศุ

ยานีธ ภูทานิ สماعيل
ภูมานิ วา ยานิว อนุตลิกเช

ตถาคคิ เทวมนุสสุปฏิตัง
ธมฺมํ นมสสาม สุวตฺถิ โทศุ

ยานีธ ภูทานิ สماعيل
ภูมานิ วา ยานิว อนุตลิกเช

ตถาคคิ เทวมนุสสุปฏิตัง
สงฺฆํ นมสสาม สุวตฺถิ โทศุ

ภูตประจําถิ่นเหล่าใด ประชุม
กันแล้วในพระนครก็ดี เหล่าใด
ประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี

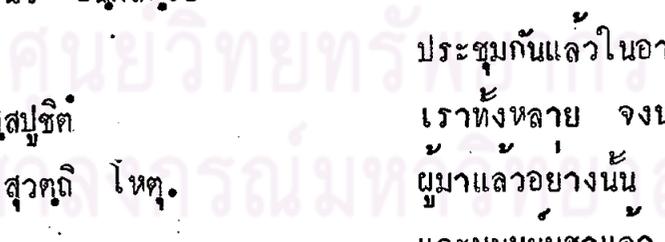
เราทั้งหลาย จงนมัสการพระ
พุทธเจ้าผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อัน
เทพคาและมนุษย์บูชาแล้ว ขอ
ความสวัสดิ์จึงมี

ภูตประจําถิ่นเหล่าใด ประชุม
กันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใด
ประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี

เราทั้งหลาย จงนมัสการพระธรรม
อันมาแล้วอย่างนั้น อันเทพคาและ
มนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์
จึงมี

ภูตประจําถิ่นเหล่าใด ประชุม
กันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใด
ประชุมกันแล้วในอากาศก็ดี

เราทั้งหลาย จงนมัสการพระสงฆ
ผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพคา
และมนุษย์บูชาแล้ว ขอความ
สวัสดิ์จึงมี.

เริ่มอาณานาฎิยปริตร

อปฺปสนฺเนหิ นาดสฺสํ
 สาสเน สาธุสมฺมเต
 อมฺนุสฺเสหิ จณฺเทหิ
 สทา กิพฺพิสการวิภี
 ปฺริสานญจกสฺสนน-
 มหีสาย จ กุศฺติยา
 ยนฺนุเทเสสิ มหาวิโร

ปริตฺตคนฺถณาม เท.

พระพุทฺธเจ้าบุญแก่ลวกล้ำใหญ่ยิ่ง
 ทรงแสดงพระปริตรอันใด เพื่อ
 ความไม่เบียดเบียนกันด้วย เพื่อ
 ความคุ้มครองตนด้วย แก่บริษัท
 ๔ เหล่า อันเกิดจากหม่อมมนุษย์ที่
 ร้ายกาจกระทำซึ่งกรรมอันหยาบช้า
 ทุกเมื่อ ผู้มีใจเลื่อมใสในพระ
 ศาสนาของพระพุทฺธเจ้า ผู้เป็นที่
 พึ่งของโลก อันสัตบุรุษสมมติว่า
 เป็นศาสนาอันดี
 เราทั้งหลาย จึงสวดปริตรอันนั้น
 เทอญ.

ศูนย์วิทยพัชรากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อาณานาฎิยปริตร

สีหนาท นทฺนุเต เต
 ปฺริสาสุ วิสารท

พระพุทฺธเจ้าเหล่านั้น เป็นผู้องอาจ
 ไมครันคราม บันลือสีหนาทใน
 บริษัททั้งหลาย

พรหมจักษุ ปวณเคนุตติ
โลเก อปปฏิวตฺตีย์

อุเปตา พุทฺธชฺฌเมติ

อฏฺฐารสฺหิ นายกา
หฺวตฺตีสลฺกชฺฌุเปตา-
สึคฺยานุพฺพยฺจนฺนาชฺรา

พฺยามปฺปภาย สฺุปฺปภา

สพฺเพ เต มุณีญฺชฺรา

สพฺเพ ชีนาสฺวา ชินา

มปฺปภา มหาเตชา

มหาปญฺญา มหพฺพลา

มหาการุณิกา ชีรา

สพฺเพสฺสานํ สฺุขาวหา

ทีปา นาดา ปตฺติฏฺฐา จ

ตาณา เลณา จ ปาณินิ

คตฺติ พนฺธุ มหฺลฺลสาสา

ยังพรหมจักษุให้เป็นไป
อันใคร ๆ ยังไม่ให้เป็นไปแล้วใน
โลก

พระพุทฺธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น
ประกอบแล้วด้วยพุทฺธธรรมทั้ง
หลาย

๑๘ เป็นนายก
ผู้ประกอบด้วยพระลักษณะ ๓๒
ประการ และทรงซึ่งอนุพฺพยฺจนฺนะ

๘๐

มีพระรัศมีอันงาม ด้วยพระรัศมี
มีมณฑลข้างละวา

พระพุทฺธเจ้าเหล่านั้น ล้วนเป็น
พระสัพพัญญู

ล้วนเป็นพระชีนาสพฺพยฺจนฺนะ

มีพระรัศมีมาก มีพระเดชมาก

มีพระปัญญามาก มีพระกำลังมาก

มีพระกรุณามาก เป็นนักปราชญ์

นำสุขมาเพื่อสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

เป็นที่เกาะ เป็นที่พึ่ง และเป็นที

อาศัย

เป็นที่ค้ำคาน และเป็นที่เรือนของ
สัตว์

เป็นคติ เป็นเฝ้าพันธุ เป็นที่ยินดี
มาก

สรณา จ ทิเตสโณ

สเทวกสุส โลกสุส

สพฺเพ เอเต ปฺรายนา

เตสาหิ สิริสา ปาเท

วนฺทามิ ปุริสุตฺตเม

วรสา มนสา เจว

วนฺทาเมเต ตถาคเต

สยเน อาสเน ฐานเ

คมเน จาปิ สพฺพทา.

สทา สุเชน รกฺขณฺตุ

พฺพุชา สนฺติกฺรา ทฺวํ

เตหิ ทฺวํ รกฺขีโต สนฺโต

มฺตุโต สพฺพภเยน จ

สพฺพโรควินฺมฺตุโต

สพฺพสนฺตาวชฺฐีโต

สพฺพเวรมตฺติกฺกนฺโต

นิพฺพุโต จ ทฺวํ ภา

สพฺพิตฺติโย วิวชฺชนฺตุ

เป็นที่ระลึก และทรงแสวงหา

ประโยชน์

เพื่อสัตว์โลกกับเทวโลก

พระพุทธเจ้าเหล่านั้น ล้วนเป็น

เบื้องหน้าของสัตว์

ข้าพเจ้า ขอวันทาพระบาทของ

พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นด้วย

เศียรเกล้า และขอวันทาพระ

พุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น ผู้เป็น

บุรุษอันอุดม ผู้เป็นตถาคต ด้วย

วาจา และใจที่เดียว

ในที่นอนด้วย ในที่นั่งด้วย ในที่

ยืนด้วย

แม้ในที่เดินด้วย ในกาลทุกเมื่อ

พระพุทธเจ้าผู้กระทำความระงับ

จงรักษาท่านด้วยสุขในกาลทุกเมื่อ

ท่านผู้นั้นพระพุทธเจ้าเหล่านั้นทรง

รักษาแล้ว จงเป็นผู้ระงับ

พ้นแล้วจากภัยทั้งปวง และพ้น

แล้วจากโรคทั้งปวง

เว้นแล้วจากความเดือดร้อนทั้ง

ปวง

ดวงเสียซึ่งเวรทั้งปวง

ท่านจงเป็นผู้ดับทุกข์ทั้งปวงด้วย

ความจัญไรทั้งปวงจงเว้นไป

สพฺพโรโค วินสฺสตุ
 มา เต ภวตฺตวตฺตราโย
 สฺซี ทิสมายโก ภว
 อภิวาปนสึลิสฺส
 นิจฺจํ วุฑฺฒาปจายีโน
 จตฺตาโร ธมฺมา วทฺชนฺติ
 आयु วญฺเณ สฺซี พลํ.

โรคทั้งปวงจงฉิบหายไป
 อันตรายอย่าได้มีแก่ท่าน
 ขอท่านจงเป็นผู้มีสุข มีอายุยืน
 ธรรมทั้งหลาย ๔ คือ อายุ วรรณะ
 สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่บุคคลมี
 ความไหว้ตอบบุคคลผู้ควรไหว้เป็น
 ปกติ ผู้อนนอมตอบบุคคลผู้เจริญ.
 เป็นนิตย^{๑๒}

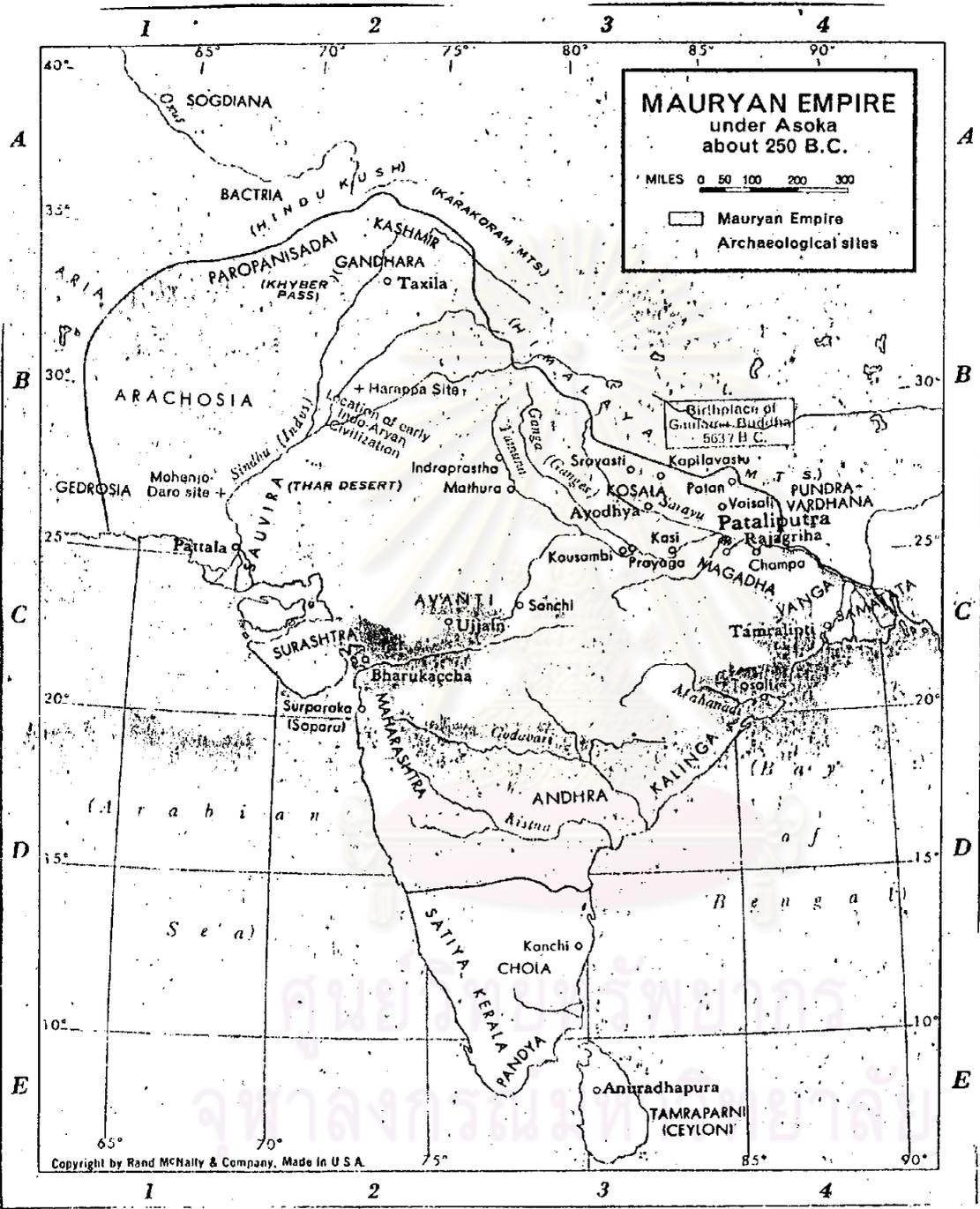
ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{๑๒}พระศาสนโศภน, สวคมนต์แปล (พระนคร : พระมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๑๗), หน้า ๕๗ - ๖๔, ๘๖ - ๘๗.

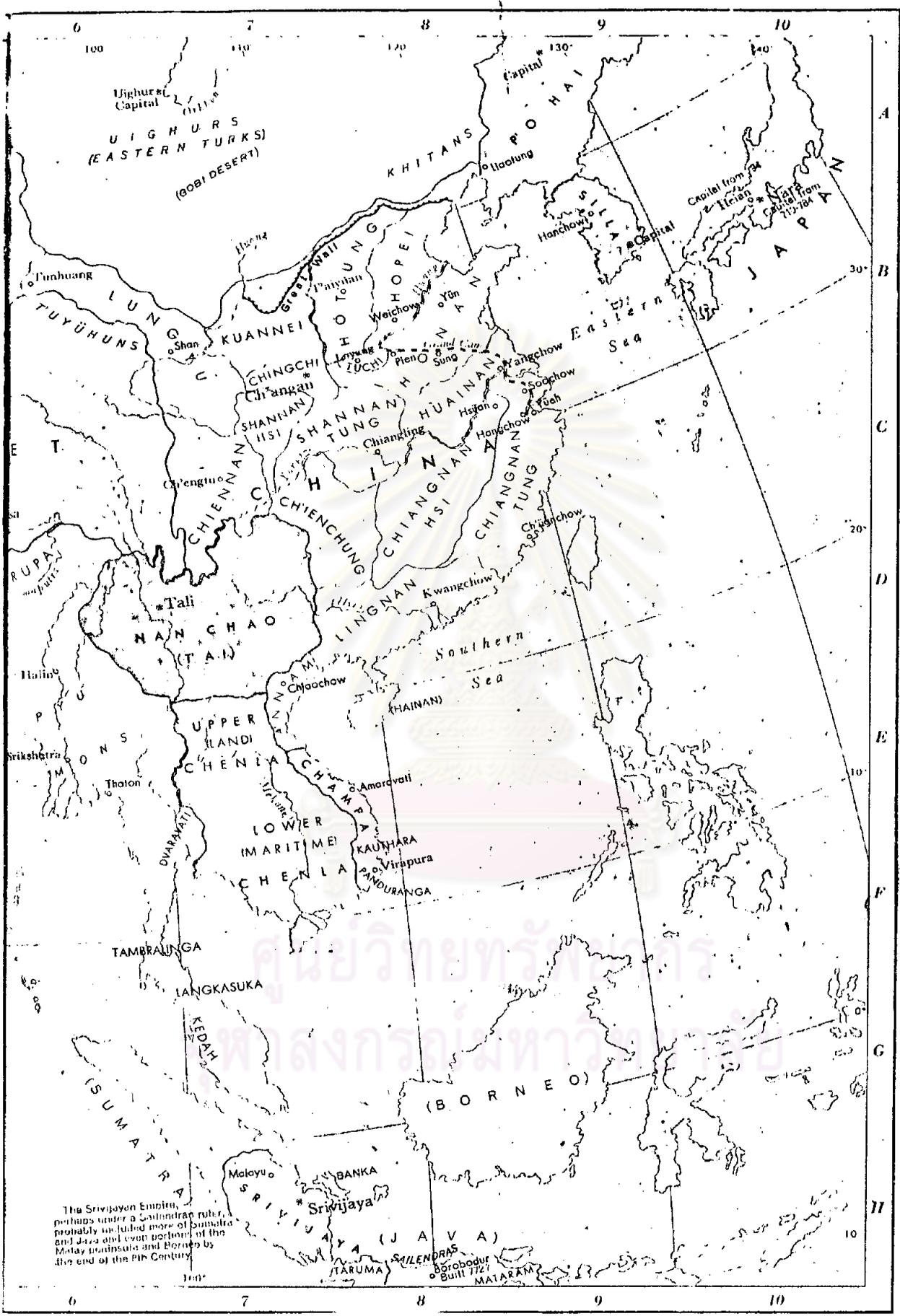

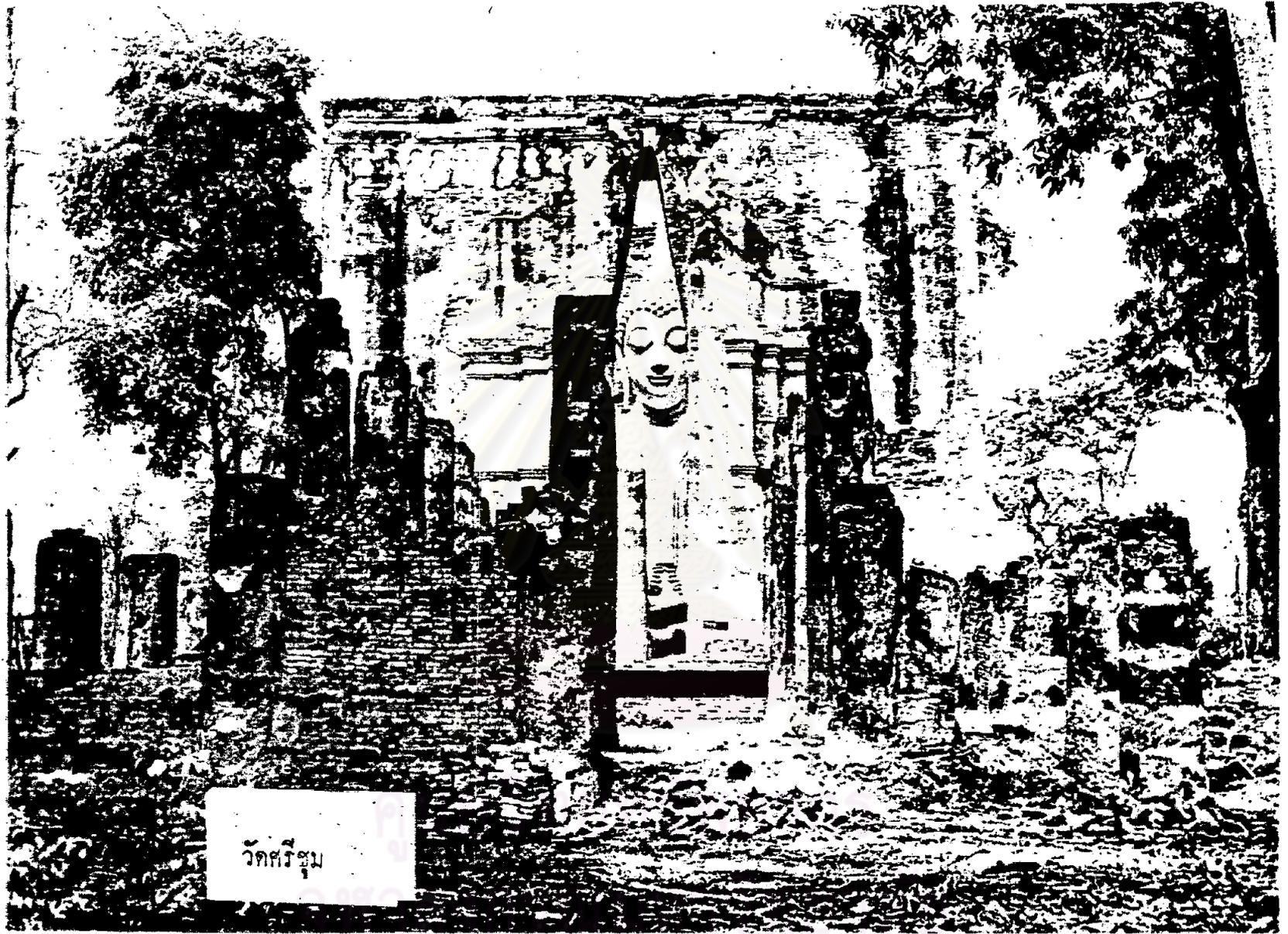
รายการภาพประกอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Copyright by Rand McNally & Company, Made in U.S.A.

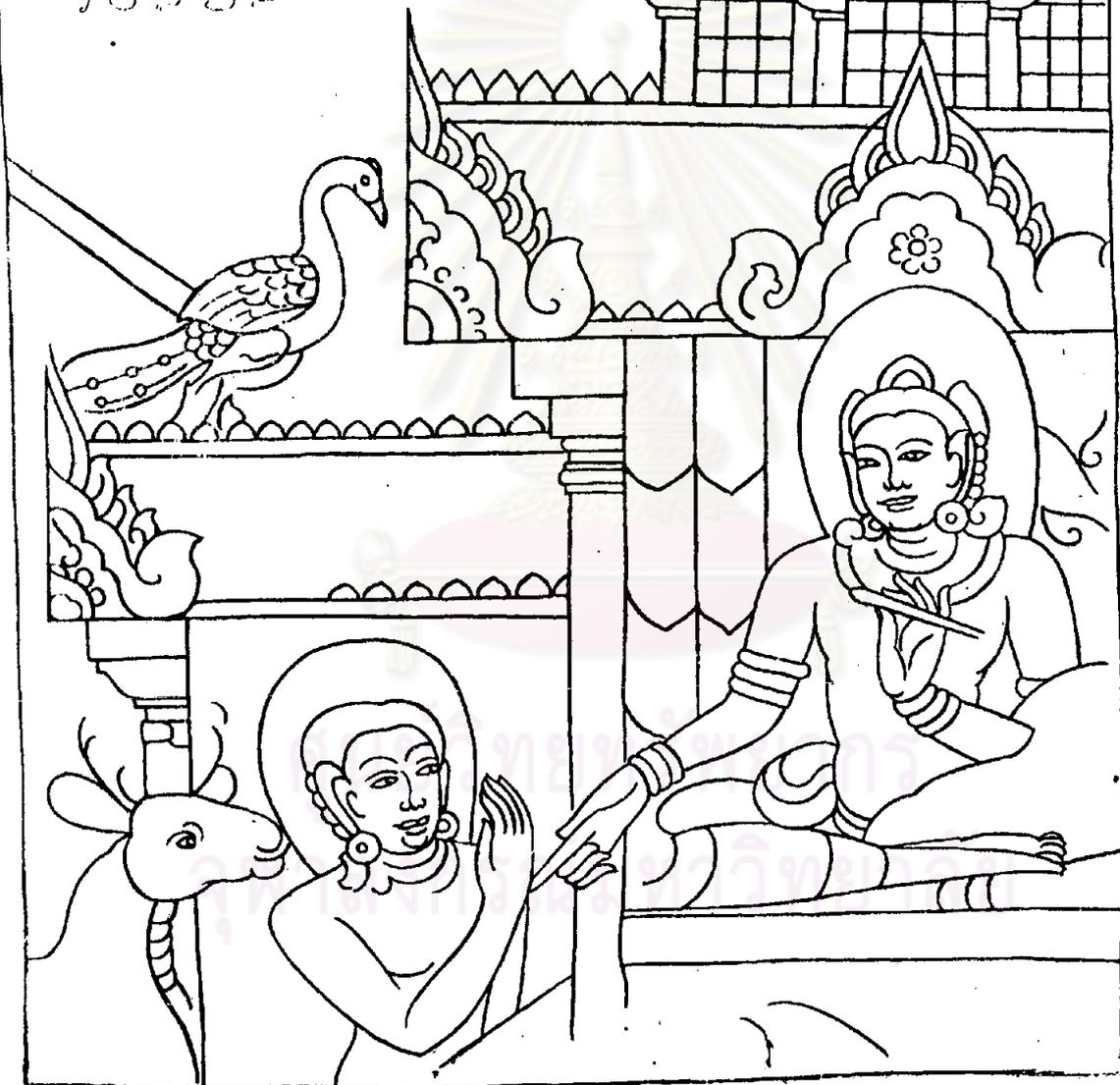

วัดศรีชุม

พระอัญญาเรศวาศวิกรม

๑.๗ ๑๗ ๑๗ ๑๗ ๑๗ ๑๗
 พระโขนงผู้สดตว
 เป็นพระอุวาพาท
 ณสีปทข - คำ
 รบสีบ.๑ -

วามิคคชาตก

ภาพถ่าย เสน่จาร์กวัคเรีตุม

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจ
เพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวไทย

ศูนย์วิทยุโทรพยากร
มณฑลพายัพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ภาพถ่ายโดยนางสาว...

ประวัติการศึกษา

นางสาวสุภาพรรณ น บางช้าง ผู้เขียนวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ได้รับพระราชทาน
 ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
 และได้เข้าศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชาภาษาตะวันออก
 ในปีเดียวกัน ระหว่างการศึกษาได้รับเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ประจำในแผนก
 วิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนกระทั่งปัจจุบันนี้.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย